

ክብረ በዓል ቅ.ሚካኤል ከረን

፳፻፮ / 2014

ብጻጋ እግዚአብሔርን ብአምልድነት ድንግል ማርያምን፣ ንሊቀ መላእክት ሚካኤል ምእንቲ ከነኸበር አብዚ ንርከብ አሎና። ነኸብሮ ዘሎና ከዓ፣ ባዕሉ እግዚአብሔር ቅድም ብተፈጥሮ፣ ደጋር ከዓ ብሞያኡ ስለ ዘኸበሮ እዩ። አምላኽ ንሚካኤል ካብቶም ዓበይቲ መላእኽቲ ገይሩ ፈጠሮ፣ ብርሃን አእምሮን ቅንዕናን ዓደሎ። ንሱ

በዚ ክቡር መዓርጉ ብአምላኽ እምበር ብርእሱ አይተመከሐን፣”ሳላ አምላኽ እየ ዓብየ፣እምበር ካብ ርእሰይስ ዘምጽእኩዎ ነገር የብለይን” ብምባል ብትሕትና ፈጣሪኡ ዝኸበረ መልአኽ አዩ፣ ሎሚ ንዝክሮ ዘሎና።

ሳጥናኤል ምስ ሠራዊቱ ኮይኑ “መንበረይ ምስ አምላኽ ከማዓራሪ እየ” እናበለ አንጻር አምላኹ ክትንስእ እንከሎ፣ ቅ. ሚካኤል “መኑ ከመ እግዚአብሔር፡ መን እዩ ከም እግዚአብሔር” ቢሉ ክንዲ አምላኹ ንሳጥናኤል ምስቶም ተኸተልቱ ተጻብእ፣ ብረድኤት አምላኹ ከዓ ተዓወተ። እዚ

እዩ እቲ ዝበልናዮ ሞያኡ። እሙን ኮይኑ ተረኽበ፣ በዚ ከዓ እግዚአብሔር ልዕሊ ኩሎም ሠራውተ መላእክት ሥልጣን ሃቦ። ነዚ ኢና ሎሚ እንዝክሮ ዘሎና፣ እንዝክሮ ዘሎና ከዓ ትምህርቲ ምእንቲ ክንቀስመሉ እዩ። ካብ’ዚ ዓቢ መልእኽቲ’ዚ እንመሃሮ አብነት አሎና፣ ከም’ቲ ንሱ ንአምላኹ እሙን ዝኾነ ከማኡ ከዓ ንሕና ንአምላኽና እሙናት ክንከውን ይግበአና። ንአምላኽካ አሙን ምዃን ትእዛዛቱ ምኽባርን ምግባርን እዩ። ከምዚ ዝገብር ከአ “አምላኹ አፍቀረ” ይበሃል። መድሓኒና ከአ ተፍቅሩኒ እንተድኣ ኩንኩም ትእዛዛተይ ሓልፊ ኢሉና አሎ።

እምበኣር አምላኽ ንደቂ ሰብ 10 ትእዛዝ ዝሃዎም “አፍቅር እግዚአብሔር አምላክከ ብኩሉ ልበክ ወበኩሉ ነፍሰክ ወበኩሉ ሓይለክ ወበኩሉ ሕሊናክ፣ዛቲ ትእዛዝ ዐባይ ወቀዳሚት፣ ወካልእታሂ ትመስላ፣አፍቅር ቢጻክ ከመ ንፍሰክ” ዚብል እዩ። እዚ ኣብ ግብሪ ክሳብ ዚውዕል ካብ ምድጋሙ አይከነቋርጽን ኢና። እዚ ትእዛዝ እዚ ናብ መሠረትካ፣መንገድኻ ተመለስ ማለት እዩ። “አፍቅር ቢጻክ ከመ ርእስክ” ክብል ከሎ ከዓ ንኃውኻ ዓርክኻ፣ ብጻይካ ጥራይ ዘይኮነ፣ ንጻላኢኻ’ውን እዩ። እዚ እዩ ሕጊ ክርስቶስ። ኃውኻ ክጻልኣካ እንከሎ

ከተፍቅር አሎካ፣ ሕውነት አምላክ ዝፈጠሮ ኢዩ፣ ስለ'ዚ ብሕሰም ሰብ ኪጠፍእ የብሉን። ሕውነት አምላክ እዩ ተኻሊኡ፣ እዚ ተገንዝቦ እዚ ክንዲ ዝተሳእነ ኣሕዋት ክሽይጡን ክልወጡን ዕዳጋ ተገይርሎም፡ ብቅትለቶም ኣካላት ሰብነቶም መናበሪ ተሓሲቡ ስራሕ ኮይኑሎ፡ ብሕሰም ሕውነት ኣይነቅልን እዩ፣ ትካል አምላክ ክንድዝኾነ። ሰባት ዝጨኻኹኑ ከኣ ነዚ ትእዛዝ እዚ ስለዝረሰቡ ኢዩ። ነዚ ትእዛዝ ምርሳዕ ከኣ ንእግዚአብሔር ምርሳዕ እዩ፡ ምርስቡ ከኣ የሎኻን ማለት እዩ። አምላክ ምህላውን ዘይምህላውን ባዕሉ ኣለዎ።

አምላክ የለን ምባል ዓሻ ድፍረት ኢዩ። ኣብ መዝ. ዳዊት 14: 15 “ዓሻ ብልቡ አምላክ የሎብ ይብል፡ ኩኡላቶም ተብላሽቶም ፍንፉን ግብሪ ይገብሩ፡ ሰናይ ዝገብር ሓደኳ የብሎም፡ ንኡኡ ዝደሊ ለባም ሰብ እንተሎ ክርኢ እግዚአብሔር ካብ ሰማይ ናብ ደቂ ሰብ ጠመተ፡ ኩላቶም ተጋግቶም ብዘለዉ ኩላቶም ረኺሶም፡ ገለ ሰናይ ዝገብር ሰብ የልቦን፣ ሓደ ኣኳ የልቦን፡ እዞም ንሕዝቦይ ከም እንጌራ ዚውሕጥዎም ናባይ ናብ እግዚአብሔር ዘይምህለሉ ገበርቲ እኮይ ኩላቶምሲ አምበርዶ የስተውዕሉ እዮም” እናበለ ክፍኣት ሰብ እናስተንተነ ከም ዝብሎ፣ ብመሠረቱ ዕሽነትን ሞራላዊ ውድቀትን ደኣ እምበር፡ ቅኑዕ ናይ ሃማኖት መርመራ ከምዘይኮነ የረድእ። ቀጺሉ ከኣ ገባር ክፋእ ብግብሩ ከምዝተሓዝ ንምብራህ፣ ዳዊት ኣብ መዝ። 14: 15 “ኣሕዛባ ናብታ ዝኹዓትዎ ጉድጓድ ጸድፉ፡ በቲ ዝሓብእዎ መንፈጠራ ከኣ እግሮም ተታሕዘ፡ እግዚአብሔር ቅኑዕ ብምፍራድ መን ምዃኑ ኣፍለጠ፡ ረሲእ ግን ብግብሩ ተታሕዘ” እናበለ ሓይሊ አምላኹ ይናገር።

በዓለ ሚካኤል እንክገብር ብዛዕባ ህላዌ አምላክን እንታይነቱን ክነስተንትን ዝዕድመና በዓል'ዩ፡ ምክንያቱ ሚካኤል “መኑ ከመ እግዚአብሔር” ቢሉ ዝተጣበቀ ተአማንነቱ ንአምላክ ዝገለጸ መልአኽ ክንድ ዝኾነ ነዚ ንሱ ዝተጣበቀሉ አምላክ፡ ገለና ህላዌኡ እንክንጠራጠር ገሌና ከኣ ብእምነት ክንቅበሎ ይረኤ። ኣብ ተፈጥሮ፡ ደቂ ሰባት ጥራሕ'ዮም፡ ምሉኣት ወይ ፍጹማት ከም ዘይኮይኑ ዝፈልጡ። ንካልኣት ፍጥረት እንተተመልኪትና፡

- ንኣብነት - እምነ - ገረብ ክኸውን
- ተኽሊ ወይኒ - ዳዕሮ ክኸውን

-ኣድገ - ላሕሚ - ካልእ እንስሳ - ክኾኑ ኣይብህጉን ኣይክእሉን ከኣ፡ በቲ ኩነቶም ምሉኣቶም'ዮም። ደቂ ሰባት ጥራሕ'ዮም፡- ምሉእ ሰብን ጎደሎ ሰብን ዝኾኑ፡ እዚ ከኣ “ልቢ ወዲ ሰብ ዘይዓርፍ ክንድዝኾነ እዩ”፡ ነቲ ሓደ እንተ ረኺቡ፡ ነቲ ኻልእ ሃረር ይብል፡ ስለዝኾነ ከኣ ሃረርታ ህርፋንን፡ ንገንዘብ፡ ንክብሪ፡ ንሥልጣን፡ ንፍትወት ሥጋ፡ ክጸደፍ፡ ንርኢ። ነዚ ኹሉ ዝጨበጡ ደቂ ሰባት¹ እዚ ኩሉ ነበሮም፡ እንተኾነ “ርእሰ ቅትለት” ፈጹም ሓሊፉ። እዚ ኹሉ ብዘይጥርጥር ሰባት ብዝረኽቡዎ ከም ዘይዓግቡ የረድእ። ዳርጋ ኩልና ደቂ ሰባት ኣብ ውናነ ነገራት ታሕጓስ ንረክብ ይመስለና። ስለዚ ምሉእ ሰብ ምዃን፡ ምድላይ እዩ፡ ሃረር ክትብል ግዲ ይኸውን (To be fully human is to seek) ሰባት ዝብላዕ፡ ዝኽደን፡ መንበሪ ገዛ፡ ጥራሕ ዘይኮነ እንደሊ፡ ዋላኳ እቲ ዝደልይዎ ንሕሱም ነገር'ውን እንተኾነ፡ ንትርጉምን ንዕላማን ሃሰስ ይብሉ፡

- ስለምንታይ እዮም ሰባት ካብ - ጌጋ ንሓቂ
- ድንቁርና ንፍልጠት
- ንዓመጽ ንፍትሒ ዝመርጹ፤

እዞም ውሽጣዊ ነገራት ካባይ ይመጽኡ? እዚአቶም ካብቲ ሓደ ዓቢይ ላዕለዋይ ሓይሊ ስለ ዝመጽኡ ኢዩ፡ ናይ ወዲ ሰብ ዘይዕርፈት ልቢ፡ ንዕረፍቲ ኣብ ምድላይ'ዩ። ሰባት ከምዘለውዎን፡ ምስ ካልኣት ሰባትን ምስ ከባቢኦምን ናይ ነፍሲ ሰላምን፡ ኣብ ውሑስ ቤት ናይ ምህላው ድልየት ኣለዎም። እዚ እዩ እቲ ትርጉም ሰብኣውነት። ብዘይ ምድላይ ሰባት ክንከውን ኣይንክእልን። ስለዚ ዝኾነ “ኣጎስ” ዝብሃል ናይ ምህዋኽናን ዕረፍቲ ምስኣንናን ምልክት እዩ።

¹ ከም በዓል (Elvis Presley, Marilyn Monore, Howard Hughes) ካልኣት ብዙሓት እውን

ሰባት ምንጩ ሓገራትን እንታይነት ከባቢናን፡ ብዝበዝሐ ኣምላኽ ተባሂሉ ብዝሰመ ኣባኡ ኣተኩርና ንርከብ። ናይ ተፈጥሮ ሕግን ሥርዓትን ሃንዳሲ ሓደ ኣእምሮ ክህሉ፡ ግዲ'ዩ በሉ፡ እሞ እዚ ኩነት'ዚ ህልውን ንኻልእ ህላዌ ዝህብን፡ ኣብ ህላዌ ዘምጽእን ሰመይዎ። ስለዚ ነፍስወከፍ ፍጡር ኣብ ውሽጡ ኣምላኽ ከምዘድልዮ ይኣምን፤ በዚ ከኣ እዩ “ወላ እቲ ዘይኣማኒ” ናይ ኣምላኽ ሓሳብ ኣለዎ ዝበሃል። ምናልባት ክንዩው ኣእምሮና፡ ንናይ ኣምላኽ ነገር ኪግምተልና ዝኽእል፡ እንትርፎ ተፈጥሮ፡ ካልእ የልቦን። እንተኾነ ኣብ ውሽጢ ነፍስ ወከፍ ምድራዊ ነገር ክንረውዮ ዘይከእል ጽምአት ናይ ኣምላኽ ኣሎ። ነዚ ሓሳብ'ዚውን ዝነጽግ እንተሎ ከኣ፡ ካልእ ሕቶ ይጽበዮ፡ ስለምንታይ ንሕና ሰባት ጥራሕ ንዘየሎ ኣምላኽ ሃረር ንብል፤ **ቅ.ኣገሥት ልባትና ክሳብ ኣብ ኣምላኽ ዝዓርፍ ዕረፍቲ የብለንን**” ይብለና።

ንኣምላኽ ከይንደሊ ዓቢይ ዕንቅፋት ዝኾነና፡ ኣድህቦ ዘይምግባር እዩ፡ **“ዘየስተውዕል ኣንነት”** ይበሃል፡ as George Eliot called “unreflecting egotism” **“ምስ ርእሰኻ ትሑዝ ምዃን፡ ንርእሰይ በዓለይ ኣሎኹላ”** ዝብል ኣካደይዳን ርእይቶን እዩ። ሚካኤል ሊቀ መላእክት፡ ኣንጻር'ዚ ኣተሓሳስባ እዩ ዝተዋገኑ፤ **“መን እዩ ከም እግዚአብሔር”**፡ ንርእሰይ በዓለይ ኣሎኹላ ዝብል፡ እቲ ምንጩ ህላዌ ዝኾነ ኣምላኽ ጥራሕ እዩ፤ ሎሚ በዚ በዓል'ዚ ነዚ ኩነት ናይ ሰባት ነስተንትን ኣሎና። እዚ ኣተሓሳስባ'ዚ ኣብ ዓለምና ሰፊሑ፡ ንብዙሓት ካብ ኣምላኽ ከም ዝርሕቁ ገይሩ ዘሎ እዩ።

እንተኾነ ንርእሰኻ **“በዓለይ ኣሎኹላ”** ዘይትብለሉ ጊዜ እንኪመጽእ፡ እቲ ዝኣመንካዮ ዓለም ኣብ ዝጠልመካ ወይ ኣብ ዝፈርሰሉ ነቲ ብድላዩ ብፈሊጥ፡ ልቡን ኣእምሮኡ ዝዓጸወ፡ እቲ ኩሉ ዝኽእል ኣምላኽ'ውን ክኣትዎ ኣይክእልን፡ ኣምላኽ ግና ነቲ ጥራሕ ኢዱ ንዘሎ፡ ናባኡ ዝጠመተ ወትሩ ቀረባኡ ምስኮነ'ዩ፤ በዚ'ዩ ኣምላኽ ወሰን ዘይብሉ መሓሪ እዩ እንብሎ። በዓለ ሚካኤል ኣብ ኣምላኽ እንኣምን ሰብ ሃይማኖት ክንከውን ይጽውዓና።

ሃይማኖት - (ምእማን'ዩ) ምእማን ቀጥታ {
 - ክክብ ምስቲ ልዑል
 - ሕውነታዊ ክክብ ምስ ኣማኒ ሓው/ሓፍቲ
 - ነቲ እትኣምኖ ምንባር ናይ ሃይማኖት ባህሊ የማዕብል፡

ርክብ ምስ ኣምላኽን ሓውን እንተዘይሃልዩ ሃይማኖት የልቦን። ርክብ ምስ ኣምላኽ ከኣ **ብጸሎት'ዩ** ዝርከብ ሰባት ግና ተጠራጠርቲ ስለዝኾና፡ መረጋገጺ ንሓትት፡ **ሓዋርያ ቶማስ**፡ ተጠራጢሩ'ዩ፡ ክንዩው እመነኒ፡ መረጋገጺ እደሊ ዝበለ። ስለዚ ኣብ ጥርጥር ቅድስና'ሎ፤ ጥርጥር ኣብ ኣእምሮ፡ ከም ሥቃይ ኣብ ሰብነት'ዩ፡ ኩሉ ነገር ከምቲ ትሓስቦ ጥጡሕ ኣይኮነን፡ እቲ ርግጽነቱ ዝኣመንካዮ፡ ዘየሎ ኮይኑ ይጸንሓካ፡ ምጽናዕ ይሓተካ፤ እቲ ዝዓበየ ሓጢአት **ርግጽነት'ዩ**፡ ርግጽ ኩንካ ምትእምማን'ዩ፡ እቲ ዝዓበየ ሓይሊ **ምጥርጣር** እዩ፡ **“እኣምን ዘይምእማነይ ደግፈኒ”** ምባል እዩ።

- በዓለ ሚካኤል ነዚ የስተምህረና፡ ወዓልቱ ይግበረና፡ ፍቅርን ሰላምን ኣብዚሑ ይሃበና፡
- ንዝሓለፉ መንግስተ ሰማያት፡
- ንዝሓመሙ ፈውሲ፡ ንዝሓጥኡ ንስሓ፡ ኣምላክ ሚካኤል ብምሕረቱ ይብጽሓና፤
- ንሃገርና ይባርኽልና፤
- ርሑስ ዓውደ ዓመት ይግበረልና፤
- ኣቡነ ዘበሰማያት...

+ ኣቡነ ኪዳነ የዕብዮ
 ጳጳስ ሰበኻ ከረን